

82. *О деньгахъ, о денежномъ курсѣ*: пасть, уасть (въ цѣнѣ): Нѣ пары-ты падналы, та кой-то имаше 20 хыляды гр. серміѣкѣ, останялы 10 хыляды. *ib. p. 179. О прибыли, о барыни*: получаться, доставаться: Освѣнь това въ тѣхъ кассѣ влиза и волко-то печала пада отъ рѣко-дѣлно-го отдѣленіе. *ib. p. 153. Падамъ въ очи* бросаюся въ глаза: Но освѣнь тѣхъ сѣществувать и други причини не по-малко силни, ако и да не падать до толкова въ очи. 3. 339. *Падамъ нѣкому въ рѣцѣтъ*—достаюся кому либо: Братаница ми нѣма да падне въ рѣцѣтъ на того-зи женолюбца—*Не достанется племянница моя въ руки жено-любцу. P. 104. Падамъ въ рѣцѣтъ на неприятеля, падамъ робъ, падамъ въ плѣнь*: попадаю въ руки непріятеля, попадаю въ плѣнь: Въ този бой паднаха въ рѣцѣтъ на Нѣмци-тѣ два френ-ски байрака. *Л. Д. 1871 p. 219. Нарментіеръ* за пръвѣ пѣтъ опо-зналъ, что е бръбой, колко чини, кога паднахъ робъ въ Нѣмско, дѣто го хранили съ бръбой. *ib. p. 206. У това твореніе* ся въспѣва любовъ-та на еднѣ младѣ черкесскыи, залибена за еднѣ момѣтъ русецъ, кой-то былъ паднахъ робъ у нейны еднородцы. *Л. Д. 1875 p. 56. Падна ми нѣщо (на рѣка, на рѣцѣ)* а) мнѣ попадается что нибудь (въ руки): Зимайте само орудіе, ако ви падне добро. *Тб. 37. Какъ хуба-во, чисто и вразумительно четѣтъ* всякъ книгѣ, кой-то имѣ падне на рѣкѣ (дѣтца-та ни). *Л. Д. 1869 p. 139. б) достается мнѣ* что нибудь (— пада ми са нѣщо): „Кому алтан-отъ ке паднѣтъ, той булюкбаша да бидѣтъ“. *М. 228. А кому ке паднѣтъ* цело-то, тои ѣ стретѣтъ тая го-дина. *М. p. 522. Падна ми пѣтъ да додж (да идѣ) въ*—мнѣ пришлось придти (прѣхатъ) въ —: Запѣтихъ ся типтиль, прѣминахъ много градове и села и най сѣтнѣ падна ми пѣтъ да додж и тукъ въ Вавилонъ. *Х. I, 172. Падна ми слѣчай*—мнѣ пришлось, случн-лось: Въ 1885 г. ми падна слѣчай да вида старія Боянски манастиръ. *Влайк. 3) перех. и. съ 2 винит. выберу*: На цвѣтнѣ недѣлѣ прѣди изгрѣваніе-то на слѣнце-то, събиратъ ся нѣколко момичета та паднахъ нѣкомъ момѣ кумѣ. *Ч. 35. 4) безл. и. Падна ми употребляется въ соед. съ слѣдующими нарѣчіями*: — *добро*—мнѣ правится, мнѣ по сердцу: „Ейди Марко!“ му говоре (Марковица). Слуга я да си послужамъ, Да не некой ме потфатитъ За моя-та бѣла рѣка, Тебѣ добро не ке пад-нѣтъ“. *М. 163. Кралицѣ ѣ не добро* паднало. *М. 197. Кралъ Богдану* не добро паднало. *М. 341.—тѣжко*, мнѣ не правится, мнѣ не по серд-цу, тяжело: И ѣ сустретило едно лудо младо, Моме целивало и киска ѣ зело. Тешко не ѣ падна дека ѣ целива, Потешко ѣ падна, заш' ѣ кис-ка зеде. *М. 410. На Марта падна* тешко да сѣ презиратъ отъ една баба. *М. p. 523. (cf. s. v. Апрель). Падна ми горько*, горько мнѣ стало: